

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 27 maja 2022 r.

Pozycja 93

POSTANOWIENIE z dnia 27 kwietnia 2022 r. Sygn. akt Ts 27/21

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Wojciech Sych,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej [...] sp. z o.o. sp.k. z siedzibą w G. o zbadanie zgodności:

art. 394² § 1¹ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, ze zm.), „o treści obowiązującej na dzień złożenia skargi”, w zakresie, w jakim „nie daje stronie prawa do zaskarżenia kosztów zastępstwa procesowego przyznanych w toku postępowania zażaleniowego na etapie postępowania apelacyjnego”, z art. 45 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 oraz art. 78 w związku z art. 176 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

nadać dalszy bieg skardze konstytucyjnej.

UZASADNIENIE

1. W skardze konstytucyjnej, wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 2 lutego 2021 r. (data nadania), [...] sp. z o.o. sp.k. z siedzibą w G. (dalej: skarżąca) – reprezentowana przez pełnomocnika z wyboru – wystąpiła z żądaniem przytoczonym na tle następującego stanu faktycznego:

Postanowieniem z 1 grudnia 2020 r. (sygn. akt [...]) Sąd Apelacyjny w K. oddalił zażalenie skarżącej (będącej stroną pozwaną) na postanowienie wpadkowe tego Sądu z 26 sierpnia 2020 r. (sygn. akt [...]) oraz zasądził od skarżącej na rzecz strony powodowej kwotę 5400 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Na rozstrzygnięcie o kosztach postępowania skarżąca wniosła zażalenie, które – jako niedopuszczalne – zostało odrzucone przez Sąd Apelacyjny w K. postanowieniem z 21 grudnia 2020 r. (sygn. akt [...]).

2. Zdaniem skarżącej art. 394² § 1¹ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, ze zm.; dalej: k.p.c.) w sposób niezgodny z Konstytucją zamyka stronie postępowania cywilnego drogę sądową do zaskarżenia orzeczenia w przedmiocie kosztów zastępstwa prawnego zasądzonych po raz pierwszy, które to orzeczenie zostało wydane w ramach zażaleniowego postępowania wpadkowego (prowadzonego w ramach postępowania apelacyjnego).

3. Zarządzeniem Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z 25 marca 2021 r. skarżąca – na podstawie art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK) – została wezwana do usunięcia braków skargi konstytucyjnej przez:

1) doręczenie pełnomocnictwa szczególnego do reprezentowania skarżącej w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym wraz z czterema kopiami;

2) przedłożenie odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego potwierdzającego, że Prezes Zarządu, który podpisał pełnomocnictwo, jest umocowany do reprezentacji skarżącej, wraz z czterema kopiami;

3) podanie i udokumentowanie daty doręczenia skarżącej orzeczenia wskazanego jako ostateczne.

Odpis zarządzenia został doręczony pełnomocnikowi skarżącej 6 kwietnia 2021 r.

W sporządzonym przez pełnomocnika i wniesionym do Trybunału 8 kwietnia 2021 r. (data nadania) piśmie procesowym skarżąca wykonała powyższe zarządzenie.

4. Zarządzeniem sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 25 maja 2021 r. skarżąca – na podstawie art. 61 ust. 3 u.o.t.p.TK – została wezwana do usunięcia braku formalnego skargi konstytucyjnej przez uzasadnienie – stosownie do art. 53 ust. 1 pkt 3 u.o.t.p.TK – zarzutu niezgodności art. 394² § 1¹ k.p.c. z art. 45 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji.

Odpis zarządzenia został doręczony pełnomocnikowi skarżącej 1 czerwca 2021 r.

W sporządzonym przez pełnomocnika i wniesionym do Trybunału 6 czerwca 2021 r. (data nadania) piśmie procesowym skarżąca wykonała powyższe zarządzenie.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK) skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym, podczas którego Trybunał bada, czy odpowiada ona określonym przez prawo wymogom.

2. Przedmiotem zaskarżenia w niniejszej sprawie uczyniono art. 394² § 1¹ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, ze zm.; obecnie: Dz. U. z 2021 r. poz. 1805; dalej: k.p.c.) w brzmieniu:

„Zażalenie do innego składu sądu drugiej instancji przysługuje także na postanowienia tego sądu, których przedmiotem jest:

- 1) odmowa ustanowienia adwokata lub radcy prawnego lub ich odwołanie,
- 2) oddalenie wniosku o wyłączenie sędziego,
- 3) zwrot kosztów procesu, o ile nie wniesiono skargi kasacyjnej,
- 4) zwrot kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu,
- 5) skazanie świadka, biegłego, strony, jej pełnomocnika oraz osoby trzeciej na grzywnę,

6) zarządzenie przymusowego sprowadzenia i aresztowania świadka,

7) odmowa zwolnienia świadka i biegłego od grzywny i świadka od przymusowego sprowadzenia

– z wyjątkiem postanowień wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji”.

Jako wzorce kontroli skarżąca powołała dwie grupy przepisów Konstytucji: art. 45 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 oraz art. 78 w związku z art. 176 ust. 1. Z kolei jako ostateczne orzeczenie w rozumieniu art. 79 ust. 1 Konstytucji oraz art. 77 ust. 1 u.o.t.p.TK zostało wskazane postanowienie Sądu Apelacyjnego w K. z 21 grudnia 2020 r. (sygn. akt [...]) o od-

rzuceniu zażalenia na rozstrzygnięcie o kosztach postępowania wpadkowego zawarte w postanowieniu tego Sądu z 1 grudnia 2020 r. (sygn. akt [...]).

3. Trybunał stwierdza, że analizowana skarga spełnia wymogi formalne, albowiem:
- została sporządzona w imieniu skarżącej przez adwokata (art. 44 ust. 1 u.o.t.p.TK);
 - skarżąca wyczerpała drogę prawną (art. 77 ust. 1 u.o.t.p.TK), ponieważ postanowienie Sądu Apelacyjnego w K. z 21 grudnia 2020 r. (sygn. akt [...]) jest prawomocne i nie przysługują od niego żadne zwykłe środki zaskarżenia;
 - dochowano przepisanego terminu wniesienia skargi konstytucyjnej (art. 77 ust. 1 u.o.t.p.TK), ponieważ odpis wymienionego wyżej postanowienia został doręczony pełnomocnikowi skarżącej 28 grudnia 2020 r., a skarga została wniesiona 2 lutego 2021 r.;
 - określono przedmiot kontroli (art. 53 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p.TK);
 - wskazano, które konstytucyjne prawa i wolności oraz w jaki sposób – zdaniem skarżącej – zostały naruszone (art. 53 ust. 1 pkt 2 u.o.t.p.TK);
 - przedstawiono uzasadnienie sformułowanych przez skarżącą zarzutów (art. 53 ust. 1 pkt 3 u.o.t.p.TK);
 - sformułowane przez skarżącą zarzuty nie są oczywiście bezzasadne w rozumieniu art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p.TK.